

3 Mart'tan Yine, Yeni, Yeniden Hilâfet'e

3 Mart 1924'te Büyük Millet Meclisi'nde cebren ve hile ile alınan Hilâfet'in kaldırılması ve Hânedân-ı Âl-i Osman'ın sürgünü kararı, yalnızca Osmanlı Hilafeti'nin merkez vilâyeti olan Türkiye üzerinde değil, dahası devletlerarası boyutta sarsıntı oluşturan korkunç bir gelişme idi. Bu karar sonucu yalnızca, Rasulullah [*Sallallahu Aleyhi ve Sellem*]'in Medîne-i Münevvere'de M. 622 yılında kurduğu 14 asırlık İslâmî Devlet yıkılmış olmuyor, aksine bütün dünyanın, milyonlarca insanın ve gelecek nesillerin mukadderatına ağır bir darbe vurulmuş oluyordu.

Genel olarak İslâm ile Küfür, özel olarak İslâm Âlemi ile Batı Dünyası arasındaki ideolojik çatışmanın bir aşaması olarak Osmanlı Hilâfet Devleti'nin yıkılması ile birlikte, Müslümanlar ölümcül bir yenilgiye ve on yıllar boyunca sürececek elim bir ıstıraba uğratılmakla kalmıyor, dahası Batılı Kapitalist ideoloji tüm çirkefliliği ve iğrençliği ile Sömürgeci küresel hâkimiyetini ilân etmiş oluyordu.

Müslümanlar devletlerini ve birlikteliklerini yitirip onlarca kıyırtık devletçiğe parçalandığı, başlarına Batılı Sömürgeci Kâfirlerin ajanları dikildiği, üzerlerine Kapitalist Küfür sistemleri uygulandığı, servetleri haramzadelerce yağmalandığı, mukaddesleri, inançları ve değerleri ayaklar altına alındığı sıralarda... Sömürgeci Kâfir güçler de, devletlerarası siyâsetin dengeleyici bir unsuru ve küresel zorbalığa karşı caydırıcı bir güç olarak Hilâfet Devleti'nin devletlerarası sahadan uzaklaştırılmasının rahatlığıyla egemenlik ve nüfûz paylaşımında birbirlerine karşı savaşıyorlardı. II. Dünya Savaşı sonrasında şekillenen iki kutuplu yeni devletlerarası sistemde, Kapitalist Batı Bloku'nun liderliğini Amerika alırken, Komünist Doğu Bloku'nun liderliğini Sovyetler Birliği alıyordu. Bu iki küresel tâğut, başlattıkları "Detant Süreci" sonrasında dünyayı aralarında ikiye bölüyor, her biri kendi çiftliğinde dilediğince at koşturuyor, mazlum halkları ve toplumları pervasızca sömürüyorlardı. İlkel sömürgeciliğin öncüleri olan İngiltere liderliğindeki Avrupalı devletler de ellerinde kalan güçleri, araçları ve imkânları ile varlıklarını korumaya ve yeniden ayağa kalkmaya uğraşıyorlardı. Bu arada Soğuk Savaş denilen bir biçimde birbirlerinin kuyusunu kazmaya, birbirlerini zayıflatmaya ve birbirlerine egemen olmaya çabalamaktan da vazgeçmiyorlardı. Müslümanların topraklarındaki yönetimler ve yöneticiler ise İslâm'ı, Müslümanları ve topraklarını korumak ve birleştirmek şöyle dursun, bu küstah Sömürgeci devletlere var güçleriyle hizmet ediyorlar, politikalarını onların arzularına göre şekillendiriyorlar, bu uğurda milyonlarca Müslümanın kanını heder etmekten, kaynaklarını har vurup harman savurmaktan, her tür zilleti, hezîmeti ve rezâleti bu Ümmet'in evlatlarına revâ görmekten çekinmiyorlardı.

Soğuk Savaş'ın sona erip Sovyetler Birliği'nin dağılmasından sonra, Amerika Birleşik Devletleri küresel egemenliğini ilân ediyor, Batı Bloku kapsamındaki liderliğini dünya çapına genişletiyor, Soğuk Savaş koşullarına paralel askerî yerleşkelerini yeniden konuşlandırıyor, güçlerini rakiplerine ve yeni düşmanlarına karşı topluyor, yeni düşman olarak da İslâm'ı ve Müslümanları seçiyordu. Bu minvâlde II. Dünya Savaşı sonrasında kurulmuş devletlerarası düzeni ve kurumları da hiçe sayıyor, kendi kurduğunu, yenisini kurabilme projesi uğrunda kendi eliyle yıkıyordu. İşte 11 Eylül sonrası barizleşen bu süreç, yalnızca kurulu devletlerarası sistemi yıkmak ve toparlanan güçler olarak Avrupa Birliği, Rusya ve Çin'i öne çıkarmakla kalmıyor, bilhassa Irak'ta ve Afganistan'da uğradığı hezîmetler ve şimdilerde patlak veren küresel ekonomik sarsıntı sonucu Amerikan liderliğinin sonunu da işâret ediyordu.

Şu anda artık, gerçek anlamda ne bir devletlerarası düzen vardır, ne de böyle bir düzenin mevcut güçler tarafından kurulabileceğine dair bir emare vardır. Şimdiki durum, tek kelimeyle kaostur! Sayıca ve teçhizatça az bir direniş karşısında başarı kazanmaktan âciz kalan bir Amerika, parçalanmışlık ve ulus-devlet belâsından kurtulamamışlığın sonucu olarak bir türlü siyâsî-askerî bir birlik vasfı kazanamamış bir Avrupa ve bünyesindeki İngiltere ve Fransa, eski imparatorluk günlerinin özlemiyle kıvranan, Ümmetin aslanlarından bir avuç Çeçen ile bile baş edemeyen bir Rusya, Batılı şirketlerin istilası altında balon gibi şişen bir Çin... ne de bir başka güç, artık dünyayı düzene getiremez. Hepsi de Sömürgeci Kâfir olan bu devletlerden zaten zulümleri ve eziyetleri kaldırmaları beklenemez. Birleşmiş Milletler'inden NATO'suna Arap Birliği'nden İslâm Konferansı Teşkilatı'na kadar... Sömürgeciliğin hizmetinde oldukları, mazluma karşı zâlimin tarafında bulundukları âşikâr olan tüm devletlerarası ve bölgesel kurumlara da hiçbir ümit bağlanamaz. İşgâlciden işgâli, sömürgeciden sömürüyü, talancıdan talanı kaldırmasını beklemek abesle iştigâl değil de nedir?

Dünyanın en kritik jeostratejik coğrafyasının kadim sâkinleri ve sahipleri olan Müslümanlar, mahrum oldukları siyâsî liderliğe yine kavuştukları, yeniden ayağa kalktıkları, yeni bir çığır açtıkları an, hiç kuşkusuz insanlık Küfrün karanlıklardan İslâm'ın aydınlığa çıkacak, yepyeni bir dünya düzeninin temelleri atılacaktır.

Ey Müslümanlar! İşte bunun için diyoruz ki yine, yeni, yeniden Hilâfet! Yine Hilâfet diyoruz, çünkü Hilâfet daha bir asır öncesine kadar sizin devletinizdi, Allah'ın izniyle yine sizin devletiniz olacaktır. Yeni Hilâfet diyoruz, çünkü Hilâfet, Kâfirlerin Allah'ın izniyle bir daha yıkamayacakları yepyeni ve taptaze Râşidî bir kuvvet olarak yükselecek, Allah'ın izniyle karşısında hiçbir Sömürgeci Kâfir duramayacaktır. Yeniden Hilâfet diyoruz, çünkü Rasulullah [Sallallahu Aleyhi ve Sellem] Müslümanların başına bugün musallat olmuş bulunan zorba diktatörlük döneminden sonra Hilâfet'in yeniden kurulacağını müjdelemiş ve şöyle buyurmuştur: ...

“...Sonra zorba diktatörlük olacaktır. Allah'ın olmasını dilediği kadar kalacak, sonra kaldırmayı dilediğinde onu da kaldıracaktır. Sonra da Nübüvvet Minhâcî üzere [Râşidî] Hilâfet olacaktır.”

Dost-düşman herkes bilsin ki 3 Mart 1924 günü yürekler parçalayıcı, hileler ve desiselerle dolu alçak bir Sömürgecilik plânı dâhilinde kaldırılan Hilâfet, hiç kuşkusuz yeniden kurulacaktır. Zîra bu, Allah'ın vaadidir;

“Cürüm işleyenlerden mutlaka intikam almışsızdır. Zaten mü'minlere Nusret (zafer) vermek de üzerimize bir hak (borç) olmuştur.” [er-Rûm 47] Zîra bu, Rasulü [Sallallahu Aleyhi ve Sellem]'in müjdesidir:

“Bu Ümmet'i, (dünya hayatında) dîni ile üstünlük ve egemenlik, yeryüzünde zafer ve temkîn (istikrarlı iktidar) ile müjdele! Artık içlerinden her kim uhrevî bir ameli dünya için işlerse, onun Âhiret'te hiçbir nasîbi olmaz.”

Zîra bu, aydınlık geleceğin habercisidir. Nisan 2007'de Maryland Üniversitesi'nin World Public Opinion (Dünya Kamuoyu) projesi kapsamında dört İslâmî beldede yaptığı araştırmanın sonuçlarını, bilhassa güç sahiplerinin dikkatlerine sunuyoruz. İslâmî coğrafyanın bir ucundan diğer ucuna uzanan çizgisinin dört kritik ülkesi olarak Fas, Mısır, Pakistan ve Endonezya'nın seçildiği araştırmadan aşağıdaki sonuçlar anlaşılmaktadır;

- Her İslâmî beldede Şariat hukuku uygulanmalı mı?
Mısır: (%78) / Endonezya: (%60) / Fas: (%82) / Pakistan: (%93)
- Tüm İslâmî beldeler tek bir İslâmî Devlet'te yada Hilâfet'te birleştirilmeli mi?
Mısır: (%72) / Endonezya: (%60) / Fas: (%79) / Pakistan: (%89)
- Üsleri ve askerî güçleri ile Amerika tüm İslâmî topraklardan çıkarılmalı mı?
Mısır: (%97) / Endonezya: (%84) / Fas: (%84) / Pakistan: (%93)
- İslâmî Ümmet'in izzetini izhâr etmek uğrunda Amerika'ya karşı çıkılmalı mı?
Mısır: (%95) / Endonezya: (%85) / Fas: (%91) / Pakistan: (%89)
- Batılı değerler İslâmî topraklardan çıkarılmalı mı?
Mısır: (%96) / Endonezya: (%88) / Fas: (%80) / Pakistan: (%89)

Eminiz, böyle bir araştırma, hiçbir yönlendirme olmaksızın, korkusuz bir ortamda doğru sorular sorularak Türkiye'de de yapılmış olsaydı, en az bunlar kadar yüksek sonuçlar alınırdı.

Ey Müslümanlar ve Ey Güç Sahipleri, yine, yeni, yeniden Nübüvvet Minhâcî üzere İkinci Râşidî Hilâfet Devleti'ni kurmak için Hizb-ut Tahrir ile birlikte çalışınız, çağrısına icâbet ediniz. O halde içinizden, Allah'ın vaadine icâbet edecek, Dînine nusret verecek, böylece dünyanın ve Âhiretin izzetine ve başarısına nâil olacaklar kimlerdir?

“Muhakkak ki Allah, kendisine (Dînine) Nusret verenlere, Nusret, Zafer verecektir. Şüphesiz Allah, kesinlikle Kaviyy'dir, 'Azîz'dir.” [el-Hacc 40]